

да ѿзавѣмъ токò єдиò нѣщо, а нѣкога малòго; то-
гда са понудамы да преовѣримъ ѿ крайнытѣ срѣч-
кы на ѿмената, за да ѿзавѣмъ малòгòто; кáкто,
когà говоримъ за єдиò нѣщо, кáзвамы: т а ж к н и г а
ѣ д о в р а; а когà за малòго: тѣ к н и г и с ж д о-
в р и; тогà преовѣрванье на крайната срѣчка вѣкаса
на ѿмената четь. И когà ѿмето ѿзавѣва єдиò нѣ-
що, кáзвамы, че ѣ єдиñственъ четь; а когà
малòго кáзвамы, че ѣ малòжественъ четь; кáк-
то: г ж л ж в з, р ы в а, д ж р в о, с ж єдиñственъ четь;
а г ж л ж б з, р ы в н, д ж р в а, с ж малòжественъ
четь.

§ 25. Когà ѿскамы да ѿзавѣмъ нѣкое нѣщо,
какò да ѣ, ѿлѣ на кòй пòдовъ са намира, кáзва-
мы мѣ ѿмето, катò съ нѣкое òтрѣжданье; кáкто: кнѣ-
гата ѣ на С т о л н а, дѣй кнѣгътж С т о л н ѣ,
земѣ кнѣгътж òтж С т о л н а. Твѣ òтрѣжданье ѿлѣ
преовѣриванье на крайната срѣчка, наричаса п а д ѣ ж з.

§ 26. Вж Бжлагарскѣмътж ѿзыкъ сж пѣть п а-
д ѣ ж а. Тѣ са познаватъ по разлѣчны пытанѣя:

1) Именителенъ, съ когòто ѿменѣваемы нѣ-
що, ѿлѣ òтговарамы на пытанье: кòй? какòò?

2) Родителенъ, съ когòто кáзвамы чѣ вѣва
нѣщото, ѿлѣ òтговарамы на пытанье: на когòò?
чѣй? чѣж? чѣѣ?

3) Дáтеленъ, съ когòто дáваемы, ѿлѣ òтго-